

med; har jeg tilladt mig at foreslaae en deelt Afstemning over denne Paragraph. — Forslaget til § 7 gaaer kun ud paa en Redactionsforandring, der ligefrem bliver nødvendig, saafremt § 6 gaaer ud.

Med Hensyn til § 9 har jeg tilladt mig at stille et mere gjennemgribende Forslag. Denne Paragraph angaaer Opførelsen af det Ydergjærde om Trøen, som skal danne Grændsen mellem den som en Heelhed og de øvrige tilgrændsende Forder; jeg har nu fundet det noget ubilligt, at man paalagde Trøeierne alene at opføre dette Gjærde, hvorimod jeg har fundet det stemmende med de almindelige Principer for slige Gjærders Opførelse, at det bliver Trøeierne og de tilgrændsende Naboer, der i Forening have at udrede Bekostningerne ved Gjærdets Opførelse. Den Grundbetragtning, der saaledes har ledet mig, er ligefrem udtalt i Norske Lov, der jo er gjældende for Færøerne; hvor det som en Grundsætning for Gjærders Opførelse hedder: „Gjærder skal stiftes, efter som hver haver Ford at bruge til.“ Jeg har altsaa, idet jeg har fastholdt den Bestemmelse, at de, der skulle afgjøre, hvorvidt Gjærdet er opført i forsvaerlig Stand, skulle være Sjøfelmænd og 4 af Trøernes Ciere valgte Mænd — denne Bestemmelse findes nemlig i Lovforslaget —, nærmere angivet den Maade, hvorpaa Naboerne, forsaavidt de maatte være private Ciere, kunne faae Indflydelse paa Gjærdets Opførelse, idet jeg har meent, at forsaavidt det Forhold, der nu finder Sted, maatte vedblive at bestaa, hvorefter det er Staten, der eier de tilgrændsende Forder, saa maatte det Tilshyn med Gjærdets Opførelse, som man maatte ønske, at disse Naboer fik, vel kunne findes i Sjøfelmændens Person, der jo som Embedsmand er naturligt stillet til at føre Tilshynet for Statens Bedkommende. Hvis derimod de Eiendomme, der grændse til Trøerne, maatte gaae over i private Hænder, har jeg foreslaaet de nærmere Bestemmelser angaaende den Deelagtighed i Gjærdets Opførelse, som disse private Ciere da maatte faae. Jeg har med Hensyn til Forordelingen af Udgifterne til Gjærdets Opførelse for Trøeiernes Bedkommende fastholdt de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, og den eneste væsentlige Forandring, der er foretaget

ved mit Forslag, er den, at medens Lovforslaget, som det er forelagt af Regjeringen, kun giver Ret til, til Gjærdets Opførelse at bruge de Steen, der maatte findes paa Trøen, har jeg foreslaaet, at man ogsaa uden Vederlag skulde kunne tage dertil de uafbenyttede Steen, som maatte findes paa de tilgrændsende nophyrkede Forder. Der findes nemlig der en betydelig Masse Steen paa de tilgrændsende Forder, og det vilde blive ikke lidet besværligt at opføre Gjærdet, naar man ikke havde Ret til, uden Vederlag at benytte dem; jeg troer derfor ikke, at denne Bestemmelse skulde kunne være nogen Hindring for dette Forslags Vedtagelse. Med Hensyn til Lovens Titel har jeg stillet et Forslag, der er en ligefrem Følge af Forslaget under Nr. 1 til § 1.

Jeg har nu gennemgaaet Hovedpunkterne af de Bestemmelser, som jeg har søgt at faae forandret ved mine Endringsforslag, og det vilde være mig særdeles høit ærede Minister vilde kunne gaae ind paa en større eller mindre Deel af dem; jeg haaber, at han vil gjøre det, forsaavidt som hans Stilling til Sagen paa nogen Maade maatte kunne tillade det. Der er i mine Endringsforslag ikke fremsat noget Princip, som i nogen væsentlig Grad strider mod det, der er udtalt i Lovforslaget; de to væsentligste af dem ere jo dem, der angaae Inddragelsen af Amtmands embedets Trøer under Loven, og Bestemmelserne angaaende Gjærdets Opførelse, navnlig den Bestemmelse, at ogsaa Naboerne skulle deeltage i Udgifterne dertil, men jeg troer ikke, at disse Bestemmelser i og for sig ere saa stridende mod Lovforslagets Tanke, at de skulde være nogen væsentlig Anstødssteen for den ærede Minister.

Tfcherning: Jeg troer, at den ærede sidste Taler har væsentlig Ret med Hensyn til de forskjellige Endringsforslag, han har stillet; han har ikke kunnet finde sig i, at en Lov saaledes skulde bære Præget af den naive Barmdomstid, som denne Lov gjør. Man seer godt, at det er et Land, som endnu ikke har begrebet, hvad der ellers er foregaaet i Verden, og som Intet har lært af de sørgelige Erfaringer, man andetsteds har gjort, ved paa en ubeqvem og utilbørlig Maade at ville binde den Udskyning,